

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH
TẬP 13

BỘ BẢN DUYÊN
4

SỐ 190 → 191

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 190

KINH PHẬT BẢN HẠNH TẬP (tt)

*Hán dịch: Đời Tùy, Tam tạng Pháp sư Xà-na-quật-đa,
người xứ Thiên Trúc.*

QUYỂN 15

Phẩm 17: VUA TỊNH PHẠM THẤY ĐIỀM MỘNG

Bấy giờ Thiên tử Tác Bình muốn cho Thái tử phát tâm xuất gia nên một đêm nọ dùng thần lực làm cho Đại vương Tịnh Phạm thấy bảy điềm chiêm bao.

Khi ấy Đại vương Tịnh Phạm đang ngon giấc trên long sàng, mộng thấy các điềm chiêm bao:

–Điềm chiêm bao thứ nhất: Thấy một chiếc lọng lớn của trời Đế Thích, chung quanh chiếc lọng này có vô số người nâng đỡ, ra đi từ cửa Đông thành Ca-tỳ-la.

–Điềm chiêm bao thứ hai: Thấy Thái tử ngự giá trên chiếc xe mười con voi lớn, ra đi từ cửa Nam thành Ca-tỳ-la.

–Điềm chiêm bao thứ ba: Thấy Thái tử ngồi nghiêm chỉnh trên xe tứ mã, ra đi từ cửa Tây thành Ca-tỳ-la.

–Điềm chiêm bao thứ tư: Thấy một bánh xe, được trang hoàng bằng các ngọc quý, ra đi từ cửa Bắc thành Ca-tỳ-la.

–Điềm chiêm bao thứ năm: Thấy Thái tử đứng nơi ngã tư đại lộ trong thành Ca-tỳ-la, tay cầm dùi đánh chiếc trống lớn.

–Điềm chiêm bao thứ sáu: Thấy Thái tử ngồi trên tầng lầu cao ở trung tâm thành Ca-tỳ-la, rải các vật quý giá xuống bốn mặt lầu, lúc ấy có vô số dân chúng đến lấy mang về.

–Điềm chiêm bao thứ bảy: Thấy có sáu người cách ngoài thành chẳng bao xa cất tiếng, kêu khóc rơi lệ, hai tay bứt lấy đầu tóc lẫn lộn trên đất.

Trong cơn mộng, khi Đại vương thấy các điềm như vậy, tâm rất đổi bàng hoàng lo sợ, lông tóc dựng ngược lấy làm quái dị, cả người run rẩy, giật mình thức dậy liền gọi các đại thần đang ở trong cung đến bảo:

–Này các khanh, đêm nay ta đương ngon giấc bỗng thấy các việc hết sức kinh sợ. Rồi nhà vua theo thứ tự kể bảy điềm chiêm bao như đã nói ở trên. Đại vương còn dặn: Các khanh phải nhớ rõ các điềm chiêm bao này, đừng để quên mất, sáng sớm khi ta lâm triều, ở giữa bá quan văn võ, các khanh sẽ kể lại cho ta nghe.

Các đại thần nghe điềm chiêm bao và lời căn dặn của Đại vương rồi liền tâu:

–Tâu Đại vương, chúng thần vâng lời Đại vương cố gắng ghi nhớ, thật chẳng dám quên.

Sáng sớm khi Đại vương lâm triều ở giữa bá quan văn võ, các đại thần đem việc chiêm bao của vua tâu lại một cách chi tiết cho nhà vua biết.

Vua Tịnh Phạn nghe đại thần tâu rồi liền triệu tập các Bà-la-môn giỏi bàn mộng trong nước đến bảo:

–Các khanh là những bậc đại trí, có thể biết được điềm chiêm bao của ta, như những gì ta kể vừa rồi, các khanh xem thử hậu quả như thế nào?

Các vị Bà-la-môn thông thái ấy, vâng lệnh nhà vua, mỗi vị đều suy nghĩ, nhưng vẫn không tìm được lời giải đáp. Họ mới tâu nhà vua:

–Xin Đại vương biết cho, chúng thần từ xưa chưa từng được nghe nói đến các điềm chiêm bao như thế. Nay được nghe qua, tâm ý mờ mịt, không biết các điềm chiêm bao này có hậu quả như thế nào.

Đại vương Tịnh Phạn nghe các tướng sư Bà-la-môn nói như vậy tâm lại lo sầu, sinh ra ý nghĩ:

–Hoặc Thái tử không còn làm Chuyển luân thánh vương sao, đâu có lẽ đã được làm Chuyển luân thánh vương rồi lại mất ngôi sao! Tâm ta hết sức lo âu, không biết ai giải mối nghi này cho ta!

Bấy giờ Thiên tử Tác Bình từ cung điện cõi trời Tịnh cư, xa trông thấy Đại vương Tịnh Phạn ưu sầu chẳng vui, liền ẩn thân nơi Thiên cung, đến thành Ca-tỳ-la hóa làm một vị Phạm chí Bà-la-môn, đầu búi tóc với chiếc mũ bằng các loại hoa kết thành, thân hình đoan chánh trẻ trung, khoác trên mình bộ y phục da nai màu đen, dáng vẻ người thông minh trí tuệ, đứng ngoài cửa cung vua Tịnh Phạn xưng lên thế này:

–Ta biết rõ điềm chiêm bao của vua Tịnh Phạn một cách chắc chắn, không nghi ngờ.

Người gác cửa thành nghe Bà-la-môn nói như vậy vội vã chạy vào nơi bệ rồng, quỳ mọp tâu Đại vương:

–Tâu Thánh thượng phải biết, hiện giờ có một vị Bà-la-môn ở ngoài ngo môn xưng lên thế này: “Ta biết rõ các điềm chiêm bao của vua Tịnh Phạn.”

Đại vương liền cho mời vị Bà-la-môn này đưa thẳng vào nội cung, nhà vua niềm nở hỏi:

–Này Đại Bà-la-môn, ngài có trí tuệ sáng suốt, hãy biết cho ta là vào lúc nửa đêm hôm qua, ta thấy bảy điềm chiêm bao: “Điềm chiêm bao thứ nhất thấy có vô lượng vô biên dân chúng vây quanh tả hữu đỡ lấy chiếc lọng lớn của trời Đế Thích ra đi từ cửa Đông thành Ca-tỳ-la... cho đến điềm chiêm bao thứ bảy thấy sáu người cách ngoài thành chẳng bao xa cất tiếng khóc vang, tay bứt đầu tóc.” Nay ta lo sợ tâm ý bàng hoàng, không biết điềm mộng như vậy tốt xấu lẽ nào, ngài có thể vì ta bàn giải từng chi tiết một. Nhà vua nói như vậy rồi đứng yên chờ nghe vị Bà-la-môn giải thích.

Thiên tử Tác Bình tâu Đại vương:

–Xin Đại vương lắng nghe lời giải về những điềm chiêm bao mà ngài mơ thấy.

–Điềm chiêm bao thứ nhất, ngài thấy vô lượng vô biên chúng sinh cùng nhau vây quanh, đỡ lấy chiếc lọng lớn của trời Đế Thích ra đi từ cửa Đông thành Ca-tỳ-la: Đây là Thái tử Tất-đạt-đa của Đại vương được vô lượng trăm ngàn chư Thiên hầu hạ chung quanh. Nghĩa là Thái tử sẽ bỏ cung điện này, vượt thành xuất gia. Đây là hiện tượng tốt đối với điềm chiêm bao nói trên.

–Điềm chiêm bao thứ hai: Đại vương lại thấy Thái tử ngự giá trên chiếc xe mười hương tượng ra đi từ cửa Nam thành Ca-tỳ-la. Nghĩa là sau khi Thái tử xuất gia rồi,

chứng được Nhất thiết trí cho đến mười lực. Đây là hiện tượng tốt đối với điềm chiêm bao nói trên.

–Điềm chiêm bao thứ ba: Đại vương lại thấy Thái tử ngồi xe tứ mã, ra đi từ cửa Tây thành Ca-tỳ-la. Nghĩa là Thái tử sau khi xuất gia, chứng Nhất thiết trí đầy đủ bốn pháp vô úy. Đây là hiện tượng tốt đối với điềm chiêm bao nói trên.

–Điềm chiêm bao thứ tư: Đại vương lại thấy một bánh xe được trang hoàng bằng các ngọc quý, ra đi từ cửa Bắc thành Ca-tỳ-la. Nghĩa là sau khi xuất gia, Thái tử chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác rồi sau đó ở ba cõi nhân thiên ngài chuyển pháp luân vi diệu. Đây là hiện tượng tốt đối với điềm chiêm bao nói trên

–Điềm chiêm bao thứ năm: Đại vương lại thấy Thái tử ở ngã tư đại lộ trong thành Ca-tỳ-la, tay cầm dùi đánh chiếc trống lớn. Nghĩa là Thái tử sau khi xuất gia rồi chứng đạo quả Bồ-đề, đang khi ngài chuyển Pháp luân, hàng chư Thiên cất tiếng ca ngợi, âm thanh vang tới Phạm thiên rồi truyền âm thanh này vang khắp cõi Sắc đều biết. Đây là hiện tượng tốt đối với điềm chiêm bao ấy.

–Điềm chiêm bao thứ sáu: Đại vương lại thấy Thái tử ngồi trên lầu ở trung tâm thành Ca-tỳ-la rải các vật quý xuống khắp bốn phía lầu. Nghĩa là Thái tử sau khi chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đối với tám bộ chúng: chư Thiên, dân chúng... Ngài ban ra các giáo pháp vi diệu như vậy. Các pháp đó là bốn Niệm xứ, bốn Chánh cần, bốn Như ý túc, năm Căn, năm Lực, bảy Giác chi, tám Chánh đạo... Đây là hiện tượng tốt đối với điềm chiêm bao.

–Điềm chiêm bao thứ bảy: Đại vương lại thấy có sáu người cách ngoài thành chẳng bao xa miệng cất tiếng khóc vang, tay bứt lấy đầu tóc. Nghĩa là Thái tử xuất gia rồi, chứng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đương khi Ngài chứng quả Bồ-đề thì hàng lục sư ngoại đạo sinh ưu não. Lục sư đó là: Phú-lan-na Ca-diếp, Ma-bà-ca-la Cù-xa-tử, A-kỳ-na-chỉ-xa Cam-bà-la, Ba-la-phù-đa Ca-tra-da-na, San-xà-di-ty-da-tư-trí-chỉ-tử và Ni-càn-đà-nhã-để-tử. Đây là hiện tượng tốt đối với điềm chiêm bao nói trên

Thiên tử Tác Bình hiện hình Bà-la-môn vì Đại vương giải thích giấc mộng rồi lại tái:

–Đại vương nên sinh tâm hoan hỷ, chớ nên âu sầu, lo sợ, chẳng vui. Vì sao? Đây là giấc mộng tốt, đưa đến hậu quả an lành, phải lấy làm hân hạnh, chớ nên lo nghĩ. Thiên tử nói lời an ủi rồi liền biến mất.

Đại vương Tịnh Phạn nghe lời bàn mộng của Tướng sư Bà-la-môn nói giấc mộng này được quả báo an lành như vậy, lại vì Thái tử tăng thêm phương tiện ngữ dục khiến cho Thái tử say đắm hoang mê với kỳ vọng là Thái tử không xuất gia. Lúc đó Thái tử ở trong cung mặc tình thọ hưởng mọi thú vui.

M